

Robert Kasprzycki, Psalm te

Kto kocha cię ten płacze
a płacz jego jest psalmem
i gorzkie gorzkie słodkie są kołacze
słońce które liczą jego amen
Kto oczy kto oczy ma zakryte
chłodną kurtyną powiek
i komu śniesz się sinym świtem
gdy księżyc błysnie okiem krowim
Kto nocą pisze wiersze o□
stepach pełnych pustki
i kogo pamięć zła jak szerszeń
mami płomienną bielą chustki
Kto własną żółć już pije
w kim strach przed barwą głosu
w kim wilk oślepy nocą wyje
wyciem swym mroząc ziarna kłosów
Kto chce utracić pamięć
kto umarł po jej stracie
dlaczego słowo słowu kłamie
gdy śmierć je składa w wąty pacierz